DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 20 maj 2010 *

I mål C-434/08,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Oberlandesgericht Oldenburg (Tyskland) genom beslut av den 11 september 2008, som inkom till domstolen den 1 oktober 2008, i målet

Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

mot

Freerk Heidinga,

meddelar

* Rättegångsspråk: tyska.

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna E. Levits, A. Borg Barthet (referent), J.-J. Kasel och M. Safjan,

generaladvokat: J. Mazák,
justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 december 2009,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts, genom F. Schulze, Rechtsanwalt,

— Tysklands regering, genom M. Lumma och N. Graf Vitzthum, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom F. Erlbacher och F. Clotuche-Duvieusart, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 4 februari 2010 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 (EUT L 270, s. 1, och rättelse i EUT L 94, 2004, s. 70, och EUT L 279, 2006, s. 30).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts och Freerk Heidinga (nedan kallad köparen). Målet rör fullgörandet av skyldigheter som följer av köpekontraktet beträffande ett jordbruksföretag.

Tillämpliga bestämmelser

Unionslagstiftningen

Förordning nr 1782/2003

3 I förordning nr 1782/2003 fastställs bland annat ett inkomststöd för jordbrukare. Detta stöd betecknas i artikel 1 andra strecksatsen i förordningen som ”systemet med samlat gårdsstöd”.

4 I skäl 2 i förordning nr 1782/2003 anges följande:

”Full utbetalning av direktstöd bör kopplas till uppfyllelse av bestämmelser som gäller jordbruksmark, jordbruksproduktion och jordbruksverksamhet. Dessa bestämmelser bör bidra till att grundläggande normer för miljöskydd, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden införlivas i de gemensamma organisationerna av marknaderna. Om dessa grundläggande normer inte uppfylls bör medlemsstaterna helt eller delvis dra in direktstöd på grundval av kriterier som är proportionerliga, objektiva och graderade. Sådana indragningar bör inte påverka tillämpningen av påföljder som har fastställts eller kommer att fastställas i enlighet med annan gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.”

5 I skäl 3 i förordningen anges bland annat följande:

”För att undvika nedläggning av jordbruksmark och för att säkerställa att jordbruksmark hålls i god jordbrukshävd och miljön bevaras bör normer fastställas som i vissa fall kan omfattas av bestämmelser i medlemsstaterna. …”

6 I skäl 21 i förordning nr 1782/2003 anges följande:

”I stödsystemen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ingår ett direkt inkomststöd i första hand för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard bland jordbruksbefolkningen. Detta mål är nära förknippat med målet att bibehålla landsbygdsområden. För att undvika felaktig användning av gemenskapens medel bör inga stödutbetalningar göras till jordbrukare som på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådana utbetalningar.”

7 I skäl 24 i förordningen föreskrivs följande:

”Ökad konkurrenskraft för gemenskapens jordbruk och bättre livsmedelskvalitet och miljöstandarder innebär med nödvändighet sänkta institutionella priser för jordbruksprodukter och ökade produktionskostnader för jordbruksföretagen i gemenskapen. För att nå dessa mål och främja ett mer marknadsinriktat och hållbart jordbruk, är det nödvändigt att övergången från produktionsstöd till producentstöd fullföljs genom införande av ett system för frikopplat inkomststöd till varje jordbruksföretag. Genom frikopplingen kommer de faktiska belopp som betalas ut till jordbrukare att förbli oförändrade, samtidigt som inkomststödets effektivitet ökar avsevärt. Därför

bör samlat gårdsstödet till jordbruket beviljas endast under förutsättning att tvärvillkoren om miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd är uppfyllda liksom kraven att gårdarna hålls i överensstämmelse med god jordbrukshävd under goda miljöförhållanden."

8 I skäl 30 i förordningen anges bland annat följande:

"För att underlätta överföring av rätten till stöd bör det sammanlagda belopp som en gård är berättigad till delas upp i andelar (stödrättigheter) som står i samband med ett visst antal stödberättigande hektar som kommer att fastställas senare. För att undvika spekulativa överföringar som leder till en ackumulering av stödrättigheter utan grund i motsvarande jordbruksareal bör, vid beviljande av stöd, stödrättigheterna vara bundna till ett visst antal stödberättigande hektar samtidigt som det finns möjlighet att begränsa överföringen av stödrättigheter inom en region … ."

9 I artikel 2 i förordningen föreskrivs följande:

"I denna förordning avses med

a) *jordbrukare*: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer … som bedriver jordbruksverksamhet,

…

c) *jordbruksverksamhet*: produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter inbegripet skörd, mjölkning, uppfödning och hållande av djur för animalieproduktion, eller verksamhet för att hålla marken i god jordbrukshävd och bevara miljön i enlighet med artikel 5,

…"

10 Kapitel 1, med rubriken "Tvärvillkor", i avdelning II i förordning nr 1782/2003, består av artiklarna 3–9. I artikel 3 i förordningen, med rubriken "Grundläggande krav", anges följande:

"1. En jordbrukare som får direktstöd skall iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som anges i bilaga III enligt den tidsplan som fastställ[t]s i den bilagan, samt kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med artikel 5.

2. Den behöriga nationella myndigheten skall ge jordbrukaren en förteckning över föreskrivna verksamhetskrav och god jordbrukshävd samt goda miljöförhållanden som skall iakttas."

11 Avdelning III i förordning nr 1782/2003, med rubriken "System med samlat gårdsstöd", innehåller i kapitlen 1–4 de grundläggande bestämmelser som är tillämpliga på systemet för detta, från produktionen "frikopplade", inkomststöd till jordbrukare.

12 I artikel 33.1 i förordningen föreskrivs följande:

”Jordbrukare skall ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd om

a) de har beviljats stöd under den referensperiod som avses i artikel 38 enligt minst ett av de stödsystem som anges i bilaga VI, eller

b) de har fått jordbruksföretaget, eller del därav, genom faktiskt eller förtida arv, av en jordbrukare som uppfyllde villkoren enligt led a eller

c) de har erhållit stödrättigheter från den nationella reserven eller genom överföring.”

13 I artikel 36.1 i förordning nr 1782/2003 anges följande:

”Stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd skall betalas ut för stödrättigheter enligt definitionen i kapitel 3, åtföljda av ett lika stort antal stödberättigande hektar enligt definitionen i artikel 44.2.”

14 I artikel 44 i förordningen, med rubriken ”Användning av stödrättigheter”, anges följande:

”1. En stödrättighet som åtföljs av ett stödberättigande hektar skall ge rätt till utbetalning av det belopp som fastställs genom stödrättigheten.

2. Med ’stödberättigande hektar’ skall avses alla jordbruksarealer inom jordbruksföretaget som upptas av åkermark och permanent betesmark, utom arealer beväxta med permanenta grödor, som är skogbeväxta eller används för annat än jordbruksverksamhet.

…”

15 I artikel 46 i förordning nr 1782/2003, med rubriken ”Överföring av stödrättigheter”, anges följande:

”1. Stödrättigheter får endast överföras till en annan jordbrukare som är etablerad i samma medlemsstat med undantag för överföring genom faktiskt eller förtida arv.

…

2. Stödrättigheter kan överföras genom försäljning eller varje annan slutgiltig överföring med eller utan mark. Däremot får upplåtelse eller liknande typer av transaktioner tillåtas endast om de överförda stödrättigheterna åtföljs av en upplåtelse av ett lika stort antal stödberättigande hektar.

Utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som avses i artikel 40.4 får jordbrukare överföra sina stödrättigheter utan mark först efter att i enlighet med artikel 44 ha använt minst 80 % av sina stödrättigheter under minst ett kalenderår eller efter att till den nationella reserven frivilligt ha lämnat ifrån sig alla stödrättigheter som inte har använts under det första året systemet med samlat gårdsstöd har tillämpats.

…”

16 I avsnitt 1, med rubriken ”Regionalt genomförande”, i kapitel 5 i förordningen föreskrivs att medlemsstaterna får besluta att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd på regional nivå.

17 I artikel 59.1 och 59.3 i förordningen, som ingår i avsnitt 1, anges följande:

”1. En medlemsstat får i välgrundade fall och i överensstämmelse med objektiva kriterier dela upp det totala beloppet inom det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 eller en del av beloppet mellan samtliga jordbrukare vars företag är belägna i

den berörda regionen, inklusive de företag som inte uppfyller det stödkriterium som avses i artikel 33.

…

3. Vid partiell uppdelning av det totala beloppet inom det regionala taket skall jordbrukarna erhålla stödrättigheter vilkas enhetsvärde beräknas genom att man dividerar motsvarande del inom det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 med antalet stödberättigande hektar, enligt artikel 44.2, fastställt på regional nivå.

Om jordbrukaren även har rätt att erhålla stödrättigheter som beräknas på den återstående delen inom det regionala taket, skall det regionala enhetsvärdet för var och en av hans stödrättigheter med undantag av arealuttagsrättigheten som överförs ökas med ett belopp som motsvarar referensbeloppet dividerat med antalet stödrättigheter som fastställs enligt punkt 4.

…”

18 Enligt artikel 62 i förordning nr 1782/2003 får medlemsstaterna besluta att de belopp som är resultatet av mjölkbidrag och ytterligare betalningar enligt artiklarna 95 och 96 i förordningen på nationell eller regional nivå helt eller delvis ska ingå i systemet med samlat gårdsstöd med början av år 2005.

Den nationella lagstiftningen

19 Enligt 2 § punkt 1 i lagen om genomförande av systemet med samlat gårdsstöd (Betriebsprämiendurchführungsgesetz, nedan kallad BetrPrämDurchfG) har det samlade gårdsstödet beviljats på regional nivå från och med den 1 januari 2005 enligt de villkor som uppställs i nämnda lag respektive i förordningen om genomförande av systemet med samlat gårdsstöd.

20 I 5 § punkt 1 BetrPrämDurchfG anges att referensbeloppet för det samlade gårdsstödet, med tillämpning av artikel 59.1 och 59.3 i förordning nr 1782/2003, för varje jordbrukare består av ett belopp specifikt för jordbruksföretaget och av ett belopp som grundar sig på arealen.

21 Det belopp som är specifikt för jordbruksföretaget beräknas på grundval av tidigare direktstöd som anges i 5 § punkt 2 första stycket BetrPrämDurchfG tillsammans med mjölkbidraget och de ytterligare betalningarna till mjölkbidragen. Beloppet som grundar sig på arealen beräknas genom att man dividerar den återstående delen inom det regionala taket med antalet stödberättigande hektar.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

22 Det framgår av beslutet om hänskjutande att genom köpekontrakt av den 8 november 2005 sålde Amkeline Gertha Harms och Johann Harms (nedan kallade säljarna)

jordbruksfastigheter, foderlager och referenskvantiteter för mjölk till köparen. Förutom överlåtelsen av 9,6 hektar jordbruksmark som säljarna var ägare till föreskrevs det även i köpekontraktet att köparen kunde överta cirka 100 hektar mark, som säljarna förfogade över genom arrende och nyttjanderättsavtal, genom att sluta avtal med ägarna eller rättighetsinnehavarna.

23 Parterna till köpekontraktet kom även överens om att säljarna till köparen skulle utan vederlag överföra samtliga stödrättigheter som de tilldelats för den jordbruksmark som omfattades av kontraktet och för den jordbruksmark som säljarna förfogade över genom arrendeavtal och nyttjanderättsavtal som köparen skulle överta.

24 Artikel 9 i köpekontraktet innehåller följande klausul:

”Efter att stödrättigheterna har slutgiltigt fastställts och tilldelats ska säljarna underrätta köparen om deras värde inom 2 veckor från det att de fick kännedom om det, dock senast den 15 januari 2006.

Avtalsparterna förbinder sig att senast den 15 februari 2006 ingå … ett avtal om överföring av de konkreta stödrättigheterna och därvid ange deras identifikationskännetecken och värde.

Inom en månad från det att det aktuella avtalet har ingåtts ska avtalsparterna anmäla överföringen för registrering i det integrerade administrations- och kontrollsystemets centrala databas.

Parterna avtalar internt om att fyrtio stödrättigheter för åkermark och fyrtio stödrättigheter för betesmark ska tillfalla köparen samt en andel av stödrättigheter som är specifika för jordbruksföretag (top up) som avser de individuella referenskvantiteter för mjölk (cirka 622 000 kg) som inom ramen för övertagande av jordbruksföretaget har övergått på köparen genom arrende.

Köparen förbinder sig att till säljarna överföra de tilläggsbelopp som årligen erhålles för de stödrättigheter som är specifika för jordbruksföretaget och som grundas på arealen (ungefär femton stödrättigheter för åkermark, ungefär femton stödrättigheter för betesmark och kompensationsbidrag för individuella referenskvantiteter om ungefär 1 000 000 kg mjölk) …”

25 Köpekontraktet genomfördes och den enligt kontraktet sålda jordbruksmarken överfördes till köparen. Den 1 april 2006 överfördes 111,79 stödrättigheter till köparen.

26 Genom skriftlig överföringsförklaring av den 29 januari 2007 överförde säljarna till Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts de rättigheter som följer av köpekontraktet.

27 Genom att grunda sig på nämnda köpekontrakt och på en därmed sammanhängande överenskommelse av den 6 januari 2006, begärde Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts att köparen för år 2006 skulle överföra den sammanlagda summan om 40 823,05 euro för de stödrättigheter som tilldelats säljarna enligt den interna överenskommelsen mellan avtalsparterna.

28 Efter det att Landgericht Aurich hade avslagit denna begäran, överklagade Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts till Oberlandesgericht Oldenburg.

29 Oberlandesgericht Oldenburg anser att utgången av den tvist som har anhängiggjorts där är beroende av huruvida klausulen i artikel 9 i köpekontraktet är giltig, särskilt med hänsyn till de begränsningar av överföring av stödrättigheter som uppställs i artikel 46 i förordning nr 1782/2003 och med hänsyn till de mål som eftersträvas med systemet med samlat gårdsstöd.

30 Mot denna bakgrund beslutade Oberlandesgericht Oldenburg att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Ska artikel 46.2 i förordning nr 1782/2003 tolkas på så sätt att följande överenskommelser inte är förenliga med nämnda bestämmelse och således är ogiltiga: Överenskommelser enligt vilka det utåt sett visserligen har skett en fullständig och slutgiltig överföring av stödrättigheter men där stödrättigheterna, enligt avtalsparternas överenskommelse, ekonomiskt sett fortfarande tillhör säljaren samtidigt som köparen, i egenskap av formell innehavare av stödrättigheterna, ska aktivera dessa stödrättigheter genom att bruka motsvarande mark och är skyldig att till fullo betala beviljade belopp till säljaren, eller överenskommelser enligt vilka arealstöd överförs till köparen på så sätt att denne, i vart fall efter att ha aktiverat och mottagit stödet, fortlöpande ska betala en del av stödet (den del som är specifik för jordbruksföretaget) till säljaren?”

Prövning av tolkningsfrågan

Huruvida tolkningsfrågan kan tas upp till sakprövning

31 Klaganden i målet vid den nationella domstolen har gjort gällande att begäran om förhandsavgörande inte kan tas upp till sakprövning på grund av att tolkningsfrågan inte överensstämmer med den faktiska bakgrunden i målet.

32 Domstolen erinrar i detta hänseende om att det – inom ramen för det samarbete mellan domstolen och de nationella domstolarna som har införts genom artikel 234 EG – uteslutande ankommer på den nationella domstolen, vid vilken tvisten anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma relevansen av de frågor som ställs till domstolen (se bland annat dom av den 15 oktober 2009 i mål C-138/08, Hochtief och Linde-Kca-Dresden, REG 2009, s. I-9889, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

33 Det ankommer på domstolen, i enlighet med fördelningen av behörighet mellan unionsdomstolen och de nationella domstolarna, att beakta den faktiska och rättsliga bakgrunden till tolkningsfrågan, såsom denna bakgrund angetts i beslutet om hänskjutande (dom av den 13 november 2003 i mål C-153/02, Neri, REG 2003, s. I-13555, punkt 35).

34 Begäran om förhandsavgörande kan följaktligen tas upp till sakprövning och ska prövas inom ramen för den faktiska bakgrund som angetts av Oberlandesgericht Oldenburg i beslutet om hänskjutande.

Prövning i sak

35 Den nationella domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 46.2 i förordning nr 1782/2003 ska tolkas så, att den utgör hinder för en överenskommelse, som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som syftar till en slutgiltig överföring av stödrättigheter och enligt vilken förvärvaren, i egenskap av innehavare av stödrättigheterna, ska aktivera dessa rättigheter och till överlåtaren överföra hela eller delar av det stöd som betalats ut i detta syfte.

36 Domstolen erinrar inledningsvis om att ett avtal kännetecknas av principen om viljeautonomi, enligt vilken avtalsparterna är fria att ingå avtal med varandra. Inskränkningar av denna avtalsfrihet kan emellertid följa av tillämpliga unionsbestämmelser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 1999 i mål C-240/97, Spanien mot kommissionen, REG 1999, s. I-6571, punkt 99).

37 Den avtalsfrihet som innehavaren av stödrättigheter förfogar över ska i synnerhet inte kunna innebära att denne kan göra åtaganden som strider mot de mål som eftersträvas med förordning nr 1782/2003.

38 Det ska i detta hänseende erinras om att systemet med samlat gårdsstöd utgör ett inkomststöd för jordbrukare enligt artikel 1 andra strecksatsen i förordning nr 1782/2003. I likhet med vad som anges i skäl 21 i förordningen är målet att upprätthålla en rimlig levnadsstandard bland jordbruksbefolkningen nära förknippat med målet att bibehålla landsbygdsområden. Det är för övrigt därför som det anges i skäl 24 i förordningen att samlat gårdsstöd till jordbruket beviljas endast under förutsättning att tvärvillkoren om miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd liksom kraven att gårdarna hålls i överensstämmelse med god jordbrukshävd under goda miljöförhållanden är uppfyllda. Lagstiftaren har dessutom föreskrivit att utbetalning av stöd ska ske endast om det antal stödberättigande hektar som jordbrukaren förfogar över svarar mot ett motsvarande antal stödrättigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 januari 2010 i mål C-470/08, van Dijk, REG 2010, s. I-603, punkt 33).

39 Av detta följer att en jordbrukare inte är berättigad till det stöd som inrättats genom förordning nr 1782/2003 om denne inte längre uppfyller de krav som uppställs i förordningen. I annat fall skulle jordbrukaren få en förmån i strid med målen med systemet med samlat gårdsstöd.

40 Vad gäller de bestämmelser som föreskrivs i förordning nr 1782/2003 om överföring av stödrättigheter, som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, anges i artikel 46.2 i förordningen bland annat att stödrättigheter kan överföras genom slutgiltig överföring, upplåtelse eller liknande typ av transaktioner.

41 Inom ramen för en slutgiltig överföring, såsom är fallet i målet vid den nationella domstolen, avsäger sig den jordbrukare som dittills haft stödrättigheterna slutgiltigt sina anspråk genom överföring till en annan jordbrukare, som därefter gör gällande dessa rättigheter till sin egen fördel (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet van Dijk, punkt 35).

42 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att säljarna har överfört samtliga stödrättigheter som de tilldelats till köparen. I köpekontraktet föreskrevs bland annat att avtalsparterna skulle anmäla den slutgiltiga överföringen av stödrättigheterna för registrering i den centrala databasen i systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter.

43 Parterna till köpekontraktet avtalade emellertid internt, genom en klausul i artikel 9 i kontraktet, om att köparen skulle tilldelas ett bestämt antal stödrättigheter. Parterna kom vidare överens om att köparen skulle förbinda sig att till säljarna betala de årligen erhållna beloppen för återstående rättigheter efter det att de hade aktiverats.

44 I klausulen föreskrivs uttryckligen att köparen inte har rätt till samtliga stödrättigheter som har överförts, utan endast en del av dem. Av klausulens lydelse tycks det framgå att parterna avsåg – i den interna avtalsrelationen – att tilldela säljarna en del av de stödrättigheter som överförts, vilket strider mot de mål som eftersträvas med förordning nr 1782/2003. Om klausulen tolkas *a contrario*, framgår det nämligen med nödvändighet att återstoden av stödrättigheterna ska återgå till säljarna. En sådan bedömning stöds av den omständigheten att, vilket framgår av de uppgifter som domstolen har tillgång till, parterna inte har avtalat om någon tidsbegränsning för förvärvarnas skyldighet att till överlåtaren överföra en del av det stöd som betalats ut enligt stödrättigheterna.

45 En sådan klausul, enligt vilken förvärvaren av stödrättigheterna endast – i den interna avtalsrelationen – tilldelas en andel av de stödrättigheter som formellt har överförts till denne, kan inte anses vara förenlig med de mål som eftersträvas i förordning nr 1782/2003 och som anges i punkt 38 i denna dom. Klausulen syftar nämligen till att göra det möjligt för överlåtaren att fortsätta att vara berättigad till det stöd som inrättats genom förordningen, utan att behöva uppfylla de skyldigheter som uppställs i kapitel 1 i avdelning II i förordningen och de krav för att få stöd som uppställs i artikel 33 i förordningen.

46 Klaganden i målet vid den nationella domstolen har emellertid under förhandlingen gjort gällande att när köpekontraktet ingicks så omfattades inte stödrättigheterna ännu av en fördelning i Förbundsrepubliken Tyskland, särskilt inte i Niedersachsen. Syftet med klausulen med den olyckliga formuleringen var inte att återlämna en del av de stödrättigheter som överförts till förvärvarna, utan att fastställa, med hänvisning till värdet på denna del av stödrättigheterna, det överenskomna priset för överföringen av samtliga stödrättigheter.

47 Domstolen konstaterar i detta hänseende att eftersom inget annat föreskrivs i förordning nr 1782/2003, så är parterna i princip fria att fastställa beloppet för vederlaget för överföringen av stödrättigheterna.

48 Mot denna bakgrund är det avgörande att veta om den omtvistade klausulen är resultatet av avtalsparternas vilja – i den interna avtalsrelationen – att tilldela överlåtaren en andel av de stödrättigheter som formellt överförts till denne, i strid med bestämmelserna i förordning nr 1782/2003, eller att fastställa det överenskomna priset för överföringen av samtliga stödrättigheter genom hänvisning till värdet på denna del av stödrättigheterna.

49 Det ankommer på den nationella domstolen att, på grundval av de faktiska omständigheter som denna ensam är behörig att bedöma, avgöra avtalsparternas verkliga avsikt.

50 Av det ovan anförda följer att förordning nr 1782/2003 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en överenskommelse – som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen – som syftar till en slutgiltig överföring av stödrättigheter och enligt vilken förvärvaren, i egenskap av innehavare av stödrättigheterna, ska aktivera dessa rättigheter och till överlåtaren, utan någon tidsbegränsning, överföra hela eller delar av det stöd som betalats ut i detta syfte, förutsatt att en sådan överenskommelse syftar till att fastställa det överenskomna priset för överföringen av samtliga stödrättigheter

genom hänvisning till värdet på denna del av stödrättigheterna och inte till att göra det möjligt för överlåtaren att behålla en del av de stödrättigheter som denne formellt överfört.

Rättegångskostnader

51 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en överenskommelse – som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen – som syftar till en slutgiltig överföring av stödrättigheter och enligt vilken förvärvaren, i egenskap av innehavare av stödrättigheterna, ska aktivera dessa rättigheter och till överlåtaren, utan någon tidsbegränsning, överföra hela eller delar av det stöd som betalats ut i detta syfte, förutsatt att en sådan överenskommelse syftar till att fastställa det överenskomna

priset för överföringen av samtliga stödrättigheter genom hänvisning till värdet på denna del av stödrättigheterna och inte till att göra det möjligt för överlåtaren att behålla en del av de stödrättigheter som denne formellt överfört.

Underskrifter